

[Gerda Møller.]

klog. Jeg vil gerne have lov til at spørge: hvad er det for tvangsmidler, fru Ruth Olsen taler om? Hvad er det for tvangsmidler, som EF har? Jeg kender dem ikke, og er sandheden ikke den, at der ingen tvangsmidler er? For kendsgerningen er jo den, at skulle vi ad åre være med til at gennemføre en harmonisering f. eks. inden for enkelte områder af vores socialpolitik, så kan det jo kuh ske igennem en ændring af EF-traktaten, og en sådan ændring skal ratificeres i overensstemmelse med de enkelte medlemslandes forfatningsmæssige bestemmelser; det vil igen sige, at vi herhjemme skal igennem hele den samme procedure som nu, med enten 5/6 flertal her i folketinget eller en folkeafstemning.

Jeg ved udmærket godt, at modstanderne kan høre på og få lige så mange argumenter, det skal være, rigtige og saglige argumenter, fra de ministre, der har været nede at forhandle de forskellige problemer, men de tror ikke på dem alligevel. De farer stadig væk videre med deres løse påstande og med deres talemåder om, at det bliver nok sådan, og man regner med, at det bliver nok sådan.

Jeg vil gerne sige fra denne talerstol til de danske kvinder, som vi jo ved for manges vedkommende går rundt og har ladet sig gå på af den skrækkampagne, de kvindelige EF-modstandere har ført: hvorfor lytte først og fremmest til dem? Hvorfor ikke i stedet lytte til de kvinder, som i dag bor i de seks fællesmarkedslande? Vi har jo ikke hørt beklagelser fra ét af de landes kvinder, heller ikke fra de lande, som var små og selvstændige, ligesom Danmark er, forud for deres indgang i fællesmarkedet, og det hænger nok sammen med, at man nede i medlemslandene allerede er godt i gang med at virkeliggøre ligeretten mellem mand og kvinde.

Ganske vist har man højst forskellige måder at nå frem til ligeretten på. Man har heller ikke en ensartet opfattelse af, hvad ligeretten er; men er det ikke netop noget, vi også herhjemme vil sætte pris på, at der stadig væk er denne forskel, altså igen et

bevis på, at der ikke skal ensrettes så meget, som modstanderne påstår?

Fru Grethe Philip har været inde på ægteskabsloven og ligelønnen; det skal jeg lade ligge. Men jeg har lyst til at trække nogle andre forhold frem fra dagliglivet, fordi vi jo hører til hver en tid, at i det øjeblik vi kommer ind i EF, bliver vort dagligliv så helt anderledes end det dagligliv, vi har i dag. Det hører ingen steder hjemme. EF-traktaten omhandler jo slet ikke nogen af de ting, som de kvindelige modstandere har været inde på.

Man hørte her fra talerstolen fru Ruth Olsen igen prøve på at sætte en skræk i kvinderne med hensyn til, at vi skulle have ændret vore sociale ydelser på linje med, hvorledes de har det i EF-landene. Hun nævner ikke — og det er der ingen kvindelige modstandere der gør — at man allerede nede i EF-kommissionen er opmærksom på betydningen af det nordiske princip om gifte kvinders selvstændighed i socialforsikringsordningerne. Det bliver bl. a. fremhævet af lederen af Kommissionens direktorat for social sikkerhed som et interessant træk i ansøgerlandenes sociale sikkerhedsordninger, og det tyske ægteskabsudvalg, der sidder og arbejder, har netop beskæftiget sig med disse problemer og har afgivet en betænkning, som er blevet fulgt op af et lovforslag fra Forbundsrepublikkens justitsminister, et forslag, der vil betyde en forbedring af kvindens sociale rettigheder ved skilsmisse. Det hører man ikke noget om fra EF-modstandernes side.

Der er et andet forhold, der fra de kvindelige modstanderes side har spillet en vældig stor rolle i debatten, nemlig den tyske såkaldte ligestillingslov fra 1957, som siger, at en gift kvinde er berettiget til at have udearbejde, dog kun hvis det er foreneligt med hendes pligter i ægteskabet og familien. Men man fortæller ikke i den forbindelse, at Willy Brandts justitsminister, dr. Gerhard Jahn, har foreslået denne regel ændret og i sine bemærkninger til forslaget udtrykkelig fremhæver, at hensigten med den nye formu-